

מדריך הטנים דויד גפן טוען:

"בנה של דליה מזור הוא גם בני

ואני רוצה לראות אותו!"

שדרנית מזור
המישפט בעיצומו

מדריך טנים במקצועו. דויד התאהב בה כפי שרק בחור צעיר מסוגל להתאהב. דויד הוא צעיר אימפולסיבי ורגשני. הוא חינך נמרצות אחרי דליה, שהייתה חניכה שלו בלימודי הטנים, וכלל לא היה איכפת לו שדליה נשואה. ההתמדה של דויד נשאה פירות. בין השניים התפתח רומן ממושך. דויד הצליח להעניק לדליה את כל החום לו היתה זקוקה בתקופה קשה זו של חייה, מה שבעלה אריה, הטיפוס המחושב והסגור, לא הצליח. כשהגיע הרומן בין דליה ודויד לשיאו, התחנן דויד בפני דליה להתגרש מאריה ולהישא לו. שיקוליה של דליה בבקשתה מאריה לגירושין היו מנותקים לגמרי מפרשת האהבים שלה עם דויד. דליה ידעה להבחין תמיד בין שני הגברים שהיו באותה עת בחייה ובעיקר להכיר בחסרונותיו של דויד.

כשלב מסויים הפך דויד למסוכן עבור דליה. הצעיר הגאה באהבתו לשדרנית הטלוויזיה המפורסמת לא יכול היה שלא "לספר לחברה" על הצלחתו. השמועה על הרומן בין דליה ודויד פשטה בכל הארץ. דויד היה זה שדאג ללבנות את השמועה. יתכן והוא עשה זאת כדי להעמיד את דליה בפני עובדה. סביר להניח שהוא פשוט לא מוכן היה להתגבר על יצרו וה"השוויץ" בי אהבה שלו.

אריה, בעלה של דליה ידע על יחסי הידידות בין אשתו לבין מדריך לטנים, ולא ראה בהם כל פגיעה בחי

מ שך שנים רבות היתה דליה מזור קריינית הטל-וויזיה הפופולארית ביותר בישראל. בחודשיים האחרונים דליה היא לא רק הפופולארית ביותר, אלא גם המועסקת ביותר בטלוויזיה. ארבע חמש פעמים בשבוע אפשר לראות את דליה על המסך-הקטן. יום אחד היא מופיעה כמגישת מבט, ביום האחר כמגישת מהדורת החדשות המסכמת. למחרת כקריינית צרף ואחת לשבוע כמגישה לקראת שידור. כל יום עבודה הוא עבור דליה מיבצע שלם. היא צריכה להשאיר את בנה איתי אצל הוריה, המתגוררים ברמת-גן, לנסוע לירושלים, לחזור בשעת לילה מאוחרת לרמת-גן, ולקום למחרת בבוקר כשהיא רעננה ליום עבודה נוסף.

למרות הקשיים התחננה דליה בפני מנהלי הטלוויזיה לתת לה עוד ועוד עבודה. במצבה הנוכחי, כל שעת שידורים היא עבודה בריחה מהמציאות הקשה ומהתי-וודדות עם המכות שנחתו עליה בתקופה האחרונה.

לרוץ לספר

לחברה

ה כל החל לפני כמה חודשים כשדליה החליטה להתגרש מבעלה, איש העסקים אריה לוי. דליה ואריה עברו כמה חוויות קשות ביחד, מותה הטראגי של

מה קרה ליד ביתה של דליה?

דויד סירב לשמוע על פירוד. הוא היה מתקשר בכל שעות היום הלילה לדירת הוריה של דליה ומנהל איתה שיחות ארוכות. שגיאתה של דליה היתה שבאותו שלב היא ניסתה להקל את הפרידה על דויד. היא המשיכה לענות על הטלפונים שלו, ואף נפגשה איתו כמה פעמים, "להסביר לו מדוע מוכרחים להיפרד."

לנצל

את הבן

דויד הוא מאתם אנשים שאינם מסוגלים לקבל "לא" כתשובה. הוא המשיך להציק לדליה, היה אורב לה ליד בית הוריה. שעות ארוכות היה דויד ממתין על הדשא שבחזרה של מישפחת מזור בשיכון הוותיקים ברמת-גן, עד שדליה תשוב מעבודתה בירושלים. באותה תקופה אמרה דליה לידדותיה: "אני לא יודעת מה לעשות עם דויד. הבחור הזה מטורף אחרי. הוא מסוגל לעשות שטיות. הוא אמר לה שהחיים שלו אינם חיים בלעדי. דויד הוא לא בחור בריא. הוא מסוגל להרוג אותי ולהתאבד. אני פשוט חוששת לחיי."

דויד אמנם איים על דליה, אך לא הראה סימני אלימות. היתה לו עוד תיקוה, שדליה היגה אותה, שיום אחד היא תתגבר על צו השכל ותלך אחרי ליבה, ותחזור אליו.

אולם לפני כמה שבועות הבין דויד שהקרב שלו אבוד. דליה החליטה שלא לענות על שיחות הטלפון שלו ולהתעלם ממנו בכל פעם שהוא ממתין לה בפתח בית הוריה. אז הגיע דויד עם דרישות חדשות. הוא טען שהוא רוצה לראות את בנו איתי. דליה דחתה בתוקף דרישות אלה. היא אמרה לדויד, בפעם המי יודע כמה, שאין הוא אבי בנה וביקשה ממנו לצאת מחייה.

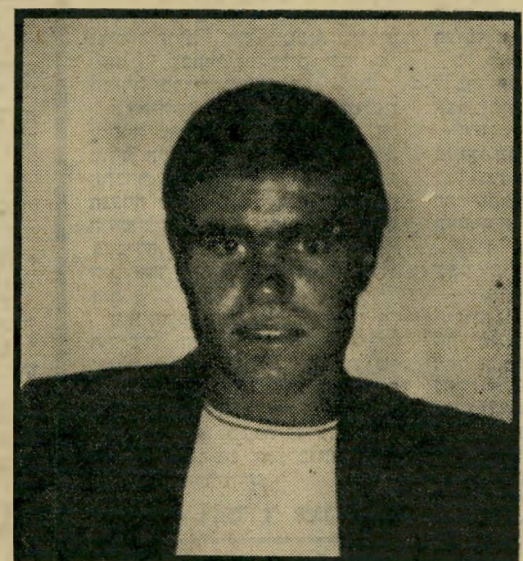
יתכן ודויד שיכנע עצמו שהוא אביו של איתי, ויתכן ודרישתו לראות את איתי היתה לדעתו הדרך לחזור לחייה של דליה. כך או אחרת דויד חידש את נסיונותיו להיפגש עם דליה, במרץ רב יותר מאשר בעבר, כשהוא משתמש באבהות שלו כביכול, על בנה.

אריה לוי ודויד, שהיו עד לפני כמה חודשים יריבים, מצאו עצמם לפתע בחזית אחת, שניהם טענו שאיתי בן השנה וחצי אינו בנו של אריה, אלא בנו של דויד. אריה עשה זאת כדי להרוויח כסף במישפט הגירושין שלו ודויד כדי לנסות לזכות בדרך זו מחדש בדליה. אריה אף הציע לדויד לממן לו עורך-דין שיגיש בשמו תביעת אבהות על איתי.

לפני כשבוע עשה דויד צעד נואש. נראה ששחקן הטנים המעולה החטיא חפעם את הכדור שלו. עתה ברור לגמרי שדויד אף פעם לא יצליח לזכות בדליה. בסך הכל הוא גרם סבל נוסף לאישה שהוא אוהב ושהוא טוען שהיא אם בנו, סבל ופחדים מיותרים לגמרי כשמדובר בדליה מזור שמכות האויב רודפות אותה כקצב מהיר מדי בשנים האחרונות.

הנישואין שלו. אולם כשדויד החל להפיץ שמועות כאילו בנה של דליה, איתי, הוא לאמיתו של דבר בנו שלו, ולא בנו של אריה, החל אריה להיות מודאג. כשביקשה דליה מאריה להתגרש הוא החליט לנצל את טיפשותו של מאהבה של אשתו. אריה אימץ לעצמו את הגירסה של דויד וטען שאיתי אינו בנו. הוא איים על דליה לפוצץ את הפרשה, אם היא לא תסכים לתנאים הכספיים שהוא מציע בהסכם הגירושין.

היתה זו חטיה ברורה. אולם דליה החליטה שלא להיכנע. היא המשיכה לטעון בעקשנות שהסיפור כאילו איתי הוא בנו של דויד מצדן המאבצע ועמדה על

מאהב גפן
הכדור החטיא

זכותה שלא להעשק על-ידי אריה, רק משום שמאהב צעיר ממציא שמועות.

בעוד המישפטים בבית-הדין הרבני בין דליה לאריה נמשכים, החליטה דליה לנתק את קשריה עם דויד. היה זה צעד קשה עכורה. דויד הצליח להחזיר תוכן רב וחמימות לחייה של השדרנית — חמימות לה היא היתה זקוקה בתקופה הקשה של המילחמה על זכויותיה ועל שמו של בנה. אולם דליה הבינה שהילדותיות שבדויד לא תאפשר לה, אף פעם, להיות מאושרת איתו וכי יצר ההתפארות שלו, וסיפוריו על כך שאיתי הוא בנו שלו, מוזיקים לה ביותר.

בתם הבכורה שלי, הותיר בליבה של דליה צלקות. לדליה היה ברור שגרושיה מאריה יהיו נקיים, כמו גירושיים של שני מבוגרים ואינטיליגנטים, אבל הפרשה הפכה במהירות לפרשה מוזהמת של נסיונות סחיטת כספים ורכילות מרושעות.

את אריה, מהנדס אלקטרוניקה הכירה דליה במסיבה. או סיפרה דליה: "זו לא היתה אהבה-מבטראשון, אותה אהבה סוערת שנדלקת במבט-עין, כפי שחלמתי עליה. אבל אני בחורה העובדת על רגשות. קצת תלושה באוויר. אריה היה קר ושכלתני, הרגשתי שזה מה שאני צריכה בחיים. אחרי שלושה שבועות מהיום שהכרתי אותו ידעתי שזה הגבר שאני אתחנן איתו."

הארץ כולה ליוותה את דליה לחופה. אמנם, היו רבים שנעלבו כאשר הדיירת שלהם, מהמקלטה-הקטן, גישאת, בלעדיתם, אך גם רבים מידידי הווג לא הוזמו. היתה זו תחושה צנועה, שאליה באו רק קרובי-מישפחה וידידים ותיקים. מאוחר יותר נערכה מסיבה, במידה רבה למורת רוחה של דליה, במלון פאן אמריקן בבתיים. אך המסיבה היתה כורה המציאות, בגלל ידידיהם הרבים של ההורים. בני-הזוג ניצלו את ההזדמנות והזמינו למלון את ידידיהם שלהם, חבריו של אריה, ועמיתיה-לעבודה של דליה. עד שפגשה באריה, ומאז הפכה למפורסמת, היו לדליה בעיות רבות עם המין האחר. סיפרה או דליה: "הגברים הפכו אז לבעיה. יש גברים שאוהבים לצאת עם בחורה מפורסמת, רק כדי שיוכלו להגיד אחר כך, 'יצאת עם זאת וזאת'."

אבל מהר מאוד למדתי להבחין ביניהם. לפעמים היו גם חברים שאמרו לי: 'היזהרי מזה וזה, הוא אוהב לצאת עם בחורות רק בשביל הראווה' אבל בדרך כלל אני שומרת על חוג-הידידים שלי עוד מהתקופה שלפני הטלוויזיה."

כאשר נולדה שלי, הרקיע אושרם של השניים שחקים. הבת היתה עבורם עולם ומלואו. הם עשו הכל על-מנת לפנק, לבלות במחיצתה כל רגע פנוי, כשרק חובותיהם של אריה בעבודתו ושל דליה בטלוויזיה, מרחיקות אותם מעליה, לתקופות קצרות, ולעולם לא ביחד. בהיותה בת שנה וחודשיים, הרגישה שלי ברע, איבדה את הכרתה, והובהלה על-ידי דליה לבית-החולים. אבחת הרופאים שבדקו את שלי היתה מהירה: שלי סובלת מדלקת-ריאות חריפה ונטולת כושר-שימה עצמי. ארבעה חודשים אחרי ששלי נכנסה לבית-החולים היא נפטרה. דליה, שניצבה ליד מיטת-בתה שעות ארוכות מדי יום, במשך כל ארבעת החודשים, נשברה. היא ושלי נלחמו יחד. שלי הפסידה במערכה נגד הגורל, והותירה את אמה לבד.

באותם רגעים חשה דליה כי היא לבד. הוריה היו לצידה. מחלתה, ואחרי-כך מותה של שלי, וצערן של בתם הפחיתו משנות חייהם. גם אריה התנהג כשורה, אבל ידידות של דליה טענו אחרי-כך: "היה בו משהו זר ומזור. הוא ככה והצטער, אבל היה בו משהו קר". עוד לפני הגירושין הכירה דליה בחור צעיר ממנה בחמש שנים דויד גפן, עולה מדרום-אפריקה וי